

Përhapja e Dashurisë së Perëndisë

Taisi nuk dinte çfarë të thoshte apo të bënte, por donte të ndihmonte.

Nga Karolina Maldonadoja
(Bazuar në një ngjarje të vërtetë)

Kjo histori ndodhi në Bolivi.

Ishte një mëngjes i nxehtë. Taisi dhe shoqja e saj Klaudia po flisnin dhe po qeshnin teksa ecnin përmes fushës së futbollit. Sapo kishin mbaruar orën e fizikulturës dhe tani po shkonin te matematika.

Fëmijët më të vegjël po bënin pushim. Taisi i pa të luanin.

Pastaj pa një vajzë të vogël që rrinte e ulur vetëm te shkallët. Kur u afruan, Taisi pa se ajo po qante.

Taisi ia bëri me dorë Klaudias që të afroreshin te vajza e vogël.

Klaudia i ngrysi vetullat dhe tundi kokën duke nënkuptuar "Jo". "Do të bëhemi vonë."

Përpara se Taisi të thoshte diçka, Klaudia u largua.

Taisi pa nga vajza e vogël. Ajo ishte rreth pesë vjeçe. E kishte fshehur fytyrën mes gjunjëve dhe e kishte mbuluar kokën me duar.

Taisi u ul pranë saj. Vajza u shty paksa.

"A je mirë?" – pyeti Taisi me butësi.

Vajza nuk u përgjigj. Taisi nuk ishte e sigurt se çfarë të thoshte apo të bënte.

"A mund të të ndihmoj?" – pyeti ajo më pas.

Vajza ngriti supet.

"Quhem Taisi. Si e ke emrin?"

Më në fund vajza pa nga Taisi. "Nikola."

"Nikola, pse po qan?"

"Të gjithë tallen me mua ngaqë jam bufalaqë" – tha ajo teksa qante me dënësë.

Taisi ia fshiu fytyrën Nikolës. "Më vjen keq që ta thanë këtë. Nuk ka rëndësi se çfarë mendojnë njerëzit."

"Ata thonë se nuk jam e bukur."

"Epo, mendoj se e kanë gabim!" – tha Taisi me buzëqeshje. "Ti je shumë e bukur dhe gjithashtu shumë e veçantë. A e dije këtë?"

Taisi mendoi për njërën prej këngëve të saj të parapëlqyera nga Fillorja. Tani e dinte se çfarë të thoshte.

"Ti je fëmijë i Perëndisë" – tha Taisi, duke marrë duart e vajzës.

Taisi bisedoi pak me Nikolën. I shpjegoi se sa e rëndësishme ishte Nikola për Atin Qiellor, familjen e saj dhe shumë të tjerë që e donin atë shumë. Pak nga pak, Nikola filloi të buzëqeshte.

Pas disa minutash Nikola u ngrit në këmbë dhe e përqafoi fort Taisin. "Faleminderit!" – tha ajo.

Taisi e pa shoqen e saj të re të largohej me varp me një buzëqeshje të madhe. U ndje mirë që e ndihmoi Nikolën të ndihej më mirë dhe të dinte sa shumë e donte atë Perëndia.

Më pas edhe Taisi brofi në këmbë. *Bëj mirë të vrapoj si Nikola ose do të jem vonë për orën e matematikës* – mendoi ajo, duke buzëqeshur teksa nxitoi për në klasë. ●

